

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าแบบบูรณาการตามแนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสวนบุญ-โณปถัมภ์ ลำพูน ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าแบบบูรณาการตามแนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน กับ การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนวรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แสดงผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนวรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	t	sig
การทดสอบก่อนเรียน						
กลุ่มทดลอง	43	30	15.47	2.65		
กลุ่มควบคุม	45	30	14.67	1.79	0.05	0.50

df = 86, t 0.50 = 0.05

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนวรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แสดงผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	t	sig
การทดสอบหลังเรียน						
กลุ่มทดลอง	43	30	22.67	2.24	8.07*	0.01
กลุ่มควบคุม	45	30	19.93	2.80		

df = 86, t 0.01 = 2.37

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการตอบแบบทดสอบอัตนัยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แสดงผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบคะแนนการตอบแบบทดสอบอัตนัยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	S ²
การตอบอัตนัยจากแบบทดสอบหลังเรียน					
กลุ่มทดลอง	43	30	10.70	1.39	1.93
กลุ่มควบคุม	45	30	8.99	1.56	2.43

จากตารางที่ 4.3 แสดงว่าคะแนนการตอบแบบทดสอบอัตนัยจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน
 วรรณคดีกลอนคอกสร้อยรำพึงในป่าช้าแบบบูรณาการตามแนวคิดวรรณคดีเป็นฐานของ
 กลุ่มทดลอง แสดงผลดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนวรรณคดีกลอนคอกสร้อย
 รำพึงในป่าช้าแบบบูรณาการตามแนวคิดวรรณคดีเป็นฐาน

กลุ่มทดลอง	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	t	sig
ก่อนเรียน	43	30	15.47	2.65	16.17**	0.01
หลังเรียน	43	30	22.67	2.24		

df = 42, t 0.01 = 2.70

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองที่เรียนวรรณคดีกลอนคอกสร้อยรำพึงใน
 ป่าช้าแบบบูรณาการตามแนวคิดวรรณคดีเป็นฐานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า
 ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน
วรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าแบบปกติของกลุ่มควบคุม แสดงผลดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนวรรณคดีกลอนดอกสร้อย
รำพึงในป่าช้าแบบปกติ

กลุ่มควบคุม	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S	t	sig
ก่อนเรียน	45	30	14.67	1.79	12.74**	0.01
หลังเรียน	45	30	19.93	2.80		

df = 44, t 0.01 = 2.69

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนวรรณคดีกลอนดอกสร้อยรำพึงใน
ป่าช้าแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01